

ЗА ОТЕЧЕСТВОТО.

еголѣмъ отрядъ италиански войници тихо пѣтували по единъ междуселски пѣтъ. Тѣ били изпратени отъ началника на войската да изнамѣрятъ неприятеля си — австрийскитѣ войски.

Това било прѣзъ войната на италианцитѣ съ австрийцитѣ за освобождението на Ломбардия (Сѣверна Италия).

На пѣтя на отряда се случило едно селце, на което жителитѣ се разбѣгали отъ страхъ, да не се срѣщнатъ съ неприятеля. При вратата на една къщица подъ сѣнката на единъ високъ джбъ лежало, малко момченце. То весело си тѣнаникало една пѣсенъ и стѣржало една тояжка.

Офицеринѣтъ на отряда много се зачудилъ, защо момченцето не избѣгало заедно съ другитѣ. По оказало се, че то било сираче, забравено отъ другитѣ. Освѣн това самò искало да остане въ селото, за да бѣде полезно нѣкому. Офицеринѣтъ харесалъ смѣлостѣта на дѣтето и му прѣдложилъ да укаже услуга на отечеството си, като се възкачи на джба, и да разгледа наблизу ли сѣ неприятелитѣ.

Дѣтето бързо изпълнило молбата на офицерина: възкачило ее на дървото и съобщило, че вижда двама конници и щикове на войници.